ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
14 Φεβρουαρίου 1985 [1]

Στην υπόθεση 40/84

Casteels PVBA, με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενη από τον Ivo Onkelinx, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους André Elvinger και Jean Hoss, 15, Côte d'Eich,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Ξενοφώντα Γιαταγάνα και Thomas van Rijn, μέλη της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Manfred Beschel, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως του κανονισμού 3529/83 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1983, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη διάκριση 85.01 Β Ι β του Κοινού Δασμολογίου,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

συγκείμενο από τους O. Due, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore και K. Bahlmann, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. VerLoren van Themaat
γραμματέας: P. Heim

*

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

* Μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 13ης Δεκεμβρίου 1984.

εκδίδει την ακόλουθη

ΑΠΟΦΑΣΗ

(Το μέρος που περιέχει τα πραγματικά περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Φεβρουαρίου κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 14 Φεβρουαρίου 1984, η εταιρία Casteels PVBA, με έδρα τις Βρυξέλλες, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή, με την οποία ζητεί την ακύρωση του κανονισμού 3529/83 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1983, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη διάκριση 85.01 Β Ι β του κοινού δασμολογίου (ΕΕ L 352, σ. 32), που εκδόθηκε κατ' εφαρμογή του κανονισμού 97/69 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1969, περί της λήψεως μέτρων για την ομοιόμορφη εφαρμογή της ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/001, σ. 32).

2 Η προσφεύγουσα εκθέτει ότι αυτή η ίδια, καθώς και η αδελφή της εταιρία Casteels France SARL, με έδρα το Παρίσι, εισάγουν από ετών υαλοκαθαριστήρες και μέρη υαλοκαθαριστήρων στην Κοινότητα. Εκθέτει ότι για τη δασμολογική κατάταξη των ηλεκτροκινητήρων υαλοκαθαριστήρων, όταν εισάγονται χωρίς βραχίονα και λεπίδα από ελαστικό στη βάση, δόθηκαν διαφορετικές λύσεις μεταξύ κρατών μελών, όπως άλλωστε και μεταξύ τρίτων χωρών. Έτσι, στο Βέλγιο, η τελωνειακή αρχή έκρινε ότι οι ηλεκτροκινητήρες υαλοκαθαριστήρων πρέπει να υπαχθούν ως « καθαριστήρες υαλοπινάκων ηλεκτρικοί » στην κλάση 85.09, δυνάμει του κανόνα 2 α) των γενικών κανόνων για την ερμηνεία της ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου, κατά τον οποίο « η κατονομασία είδους τινός εις ωρισμένην κλάσιν του δασμολογίου καλύπτει το είδος τούτο, έστω και αν τούτο είναι μη πλήρες ή μη τελειωμένον, υπό την προϋπόθεσιν ότι, εις την κατάστασιν εις την οποία παρουσιάζεται, εμφανίζει τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του πλήρους ή τελειωμένου είδους » (κανονισμός 3333/83 του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 1983, περί του κοινού δασμολογίου, ΕΕ L 313, σ. 1, τίτλος Ι).

3 Η γαλλική τελωνειακή αρχή, αντιθέτως, αρνήθηκε στην αδελφή εταιρία Casteels France την κατάταξη αυτή, κρίνοντας ότι το εν λόγω προϊόν εμπίπτει στην κλάση 85.01, που περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τους « ηλεκτροκινητήρες ». Απαντώντας σε ερώτηση που έθεσε το Δικαστήριο, η προσφεύγουσα εξήγησε ότι το συμφέρον να υπαχθούν οι εν λόγω ηλεκτροκινητήρες στην κλάση 85.09 ως ηλεκτρικοί καθαριστήρες υαλοπινάκων έγκειται στο γεγονός ότι οι ηλεκτροκινητήρες ορισμένων προελεύσεων υπόκεινται σε ποσοτικούς περιορισμούς επί των εισαγωγών σε διάφορα κράτη μέλη, μεταξύ των οποίων και η Γαλλία.

4 Η Επιτροπή αμφισβητεί, κυρίως, το παραδεκτό της προσφυγής. Σχετικά με το ιστορικό της εκδόσεως του επίδικου κανονισμού, εκθέτει ότι το πρόβλημα της δασμολογικής κατάταξης του εν λόγω προϊόντος τέθηκε αρχικά από τη γαλλική διοίκηση και ότι κατόπιν μελέτης του ζητήματος η Επιτροπή υιοθέτησε την άποψή της. Αφού γνωστοποιήθηκαν οι απόψεις αυτές στα άλλα κράτη μέλη, το ζήτημα εξετάστηκε από την Επιτροπή Ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου, που έχει συσταθεί με τον κανονισμό 97/69. Από τις σχετικές συζητήσεις προέκυψε ότι πράγματι είχαν γίνει διαφορετικές κατατάξεις του εν λόγω προϊόντος τόσο μέσα στην Κοινότητα, όσο και σε τρίτες χώρες. Κατόπιν των συζητήσεων αυτών, η Επιτροπή Ονοματολογίας διατύπωσε, με ειδική πλειοψηφία, ευνοϊκή γνώμη για ένα σχέδιο κανονισμού που υπέβαλε η Επιτροπή και ήταν σύμφωνο με την άποψη των γαλλικών αρχών. Το σχέδιο αυτό προσέλαβε τη μορφή του κανονισμού 3529/83, που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής.

5 Από νομική άποψη, η Επιτροπή εκθέτει ότι, όταν διαπιστωθεί σε διάφορα κράτη μέλη διαφορετική δασμολογική κατάταξη για το ίδιο προϊόν, διασπάται η αρχή της ενιαίας εφαρμογής του κοινού δασμολογίου. Για να θεραπεύσει την κατάσταση αυτή, η οποία αντιβαίνει στις αρχές της τελωνειακής ένωσης, η Επιτροπή οφείλει να λάβει, σύμφωνα με τη διαδικασία του κανονισμού 97/69, τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την ενιαία εφαρμογή του δασμολογίου. Οι κανονισμοί που εκδίδονται για το σκοπό αυτό, από τους οποίους ο προσβαλλόμενος κανονισμός αποτελεί ένα μόνο παράδειγμα, συνιστούν, κατά την Επιτροπή, γενικά μέτρα λαμβανόμενα υπό αντικειμενικές συνθήκες που αποσκοπούν στη θεραπεία καταστάσεων που θίγουν τον ενιαίο χαρακτήρα του δασμολογίου. Για το λόγο αυτό, τα επίδικα μέτρα υπερβαίνουν κατά πολύ το συμφέρον των επιχειρήσεων ατομικώς λαμβανομένων.

6 Η Επιτροπή διευκρινίζει σχετικώς ότι τα μέτρα αυτά λαμβάνονται ως προς τα προϊόντα που κατατάσσονται αφηρημένα ανεξάρτητα από τον αριθμό και την ταυτότητα των φυσικών ή νομικών προσώπων που εμπλέκονται στο κύκλωμα εμπορίας των προϊόντων αυτών στα κράτη μέλη. Άρα, παρά το συγκεκριμένο τους περιεχόμενο, οι κανονισμοί που αφορούν τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων προϊόντων παραμένουν πράξεις γενικής ισχύος, που μπορούν να έχουν επιπτώσεις στη δραστηριότητα οποιασδήποτε επιχείρησης που ασχολείται με το εμπόριο των προϊόντων, των οποίων η Επιτροπή ρυθμίζει την κατάταξη. Ταυτόχρονα, οι κανονισμοί του είδους αυτού απευθύνονται σε όλες τις τελωνειακές αρχές των κρατών μελών, οι οποίες δεσμεύονται ως προς την εφαρμογή τους.

7 Στην προκειμένη περίπτωση, μολονότι η προσφεύγουσα μπορεί να ισχυριστεί ότι έχει συμφέρον στην ακύρωση του κανονισμού 3529/83, δεν μπορεί, για το λόγο αυτό, να

θεωρηθεί ότι η πράξη αυτή την αφορά άμεσα και ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης. Οι ιδιώτες μπορούν μόνο να προσβάλουν την πράξη περί κατατάξεως της τελωνειακής αρχής ενώπιον των αρμοδίων εθνικών δικαστηρίων και, μέσω αυτής της οδού, υποθέσεις σχετικές με τη δασμολογική κατάταξη μπορούν να υποβληθούν στο Δικαστήριο σύμφωνα με την προδικαστική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 177 της Συνθήκης ΕΟΚ.

8 Η Επιτροπή συνάγει επομένως ότι η προσφυγή, την οποία άσκησε ευθέως η εταιρία Casteels κατά του κανονισμού 3529/83 είναι απαράδεκτη.

9 Η προσφεύγουσα αποκρούει το συλλογισμό αυτό ισχυριζόμενη ότι ο επίδικος κανονισμός την αφορά λόγω της ιδιαίτερης πραγματικής κατάστασης που τη διακρίνει από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο και που, για το λόγο αυτό, την εξατομικεύει κατά την έννοια του άρθρου 173, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης. Πράγματι, λόγω των αμφισβητήσεων που ανέκυψαν μεταξύ της προσφεύγουσας ή της αδελφής της γαλλικής εταιρίας και της γαλλικής τελωνειακής αρχής, ανέλαβε αυτή η τελευταία την πρωτοβουλία υποβολής του ζητήματος στην Επιτροπή που κατέληξε τελικά στην έκδοση του κανονισμού 3529/83.

10 Η άποψη αυτή της προσφεύγουσας δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Ανεξάρτητα από το ιστορικό της έκδοσης του κανονισμού 3529/83, πρόκειται αναμφισβητήτως, εν προκειμένω, για πράξη κανονιστικού χαρακτήρα, με σκοπό να προσδιοριστεί η δασμολογική κατάταξη ορισμένου τύπου προϊόντων και, κατά συνέπεια, η οριοθέτηση μεταξύ δύο δασμολογικών κλάσεων που μπορούν να ληφθούν υπόψη για την κατάταξη του ίδιου προϊόντος.

11 Οι κανονιστικές αυτές διατάξεις, παρά το συγκεκριμένο χαρακτήρα των περιγραφών που περιέχουν, έχουν, παρ' όλα αυτά, από κάθε άποψη γενική ισχύ, αφενός μεν διότι αφορούν όλα τα προϊόντα που ανταποκρίνονται στον περιγραφόμενο τύπο, ανεξάρτητα από τα ειδικότερα χαρακτηριστικά τους και την προέλευσή τους, αφετέρου δε διότι παράγουν τα αποτελέσματά τους, προς το συμφέρον της ενιαίας εφαρμογής του κοινού δασμολογίου, για όλες τις τελωνειακές αρχές της Κοινότητας και έναντι όλων των εισαγωγέων.

12 Επομένως, η προσβαλλόμενη πράξη αφορά την προσφεύγουσα όχι υπό την έννοια ότι της απευθύνεται άμεσα και ατομικά, αλλά απλώς λόγω του ότι εμπορεύεται, όπως και ακαθόριστος αριθμός επιχειρηματιών, το προϊόν που ορίζεται και κατατάσσεται με τον επίδικο κανονισμό και έτσι εμπίπτει στην κανονιστική του ρύθμιση.

13 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή είναι απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

14 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Due Pescatore Bahlmann

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Φεβρουαρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος

O. Due